

NEA HUND

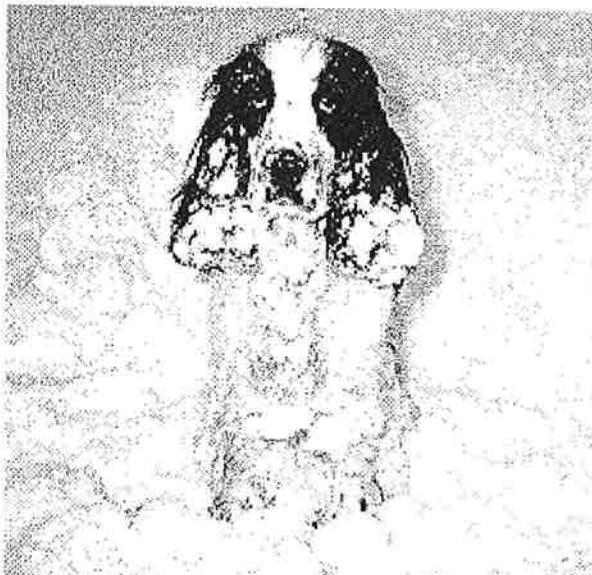
NR. 3

DESEMBER 1995

ÅRGANG 13

God jul

*Godt
nytt år!*

LEDEREN har ordet

Hei!

Ja, tenk så er atter et år snart omme. Det er så rart med denne førjulstida, men i hvertfall for min del er det nå jeg tenker over alt jeg ikke rakk i året som gikk. Av prinsipp så er jeg imot nyttårsforsett, men så viser det seg igjen på slutten av året at man, enten det er bevisst eller ubevisst, har tanker og ønsker for hva man skal bruke det nye året til.

For min del er den hektiske førjulstiden den tiden da jeg i hvertfall har dårlig hundesamvittighet. Når det skal jobbes og vaskes og deltas på juleavslutninger, så sier det seg selv at det blir mindre tid til overs for hundene. Resultatet gir seg utrykk i to understimulerte hundepropeller som bruker energi på å være maseete og pønske ut ugagn. Kanskje jeg i året som kommer skal sette av en fast tid på dagen (selv i desember) til å jobbe med hundene? Nei, det blir bare et nytt forsett som ikke holdt stikk å se tilbake på til neste år. For å holde slike forsett trengs motivasjon og den kommer ikke rekende på ei fjøl. Å jobbe sammen med flere motiverer til økt innsats, og det er da det er så fint å være medlem av en hundeklubb. Selv om det er travelt så kommer man seg i hvertfall ut de kveldene det er fellestrening.

Så kanskje er det en ide for meg som leder av STBK å se på hva som motiverer folk til et aktivt hundehold, for det er dessverre en kjent sak både fra avisar og fjernsynsdebatter at alt for mange hundeeiere ikke makter å gi hunden den oppdragelse og trening den trenger og har krav på. Heldigvis har vi vært forskånet fra de helt store problemene i Selbu, men jeg registrerer stadig uttalelser fra folk om at de irriterer seg på hundemøkk, bjeffing og løshunder.

Kanskje bør dette være et nyttårsforsett for alle oss medlemmer i STBK: Å jobbe både i egne rekker og blandt ikkemedlemmer for å skape et ansvarsbevisst og aktivt hundemiljø som alle kan trives med - slik at de som liker hunder kan glede seg over hundene rundt seg, og de som ikke liker hunder slipper å ha ufrivillig kontakt med dem??

Jeg håper i hvertfall på en fredfyllt jul uten løpetid og gjestende hannhunder i gården, og at mellomjula skal bli mindre travel slik at både jeg og hundene kan få oss noen velfortjente turer.

Ikke forspis dere selv eller hundene på ribbe og annet julegodt nå da! Vi sees på nyåret.

GOD JUL OG GODT NYTT ÅR
til alle to og firbente medlemmer fra Grethe!

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder Grethe Malvik
Nykelmo 73817644

Sekretær Wenche Randi
Krogstad 73817547

Kasserer Ann M. Moen 73819898

Styremedlemmer
Torger Sletner 73818698
Svend Helge
Hegseth 73819141

Støttekomité
Tove Størseth 73819847
Julie Langli -

Valgkomité
Thorill Sørflakne 73817350
Ingfrid Viken 73817856

Revisorer Arnar Haugen 73819847
Terje Erik
Garberg 73819694

Materialforvalter
Britt-Eva Wisth 73819315

Stoff til NeaHund sendes til:

Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9
7580 Selbu

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør

Wenche Randi
Krogstad 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.	100,-
Hovedmedlem	kr.	75,-
Ungdomsmedlem	kr.	40,-
Støttemedlem	kr.	40,-

Postgirokonto	0803 2 09 45 55
Bankgirokonto	4285 07 90234

BRUKSHUNDTRENING

- av Wenche R. Krogstad -

Hurra, nå er vi i gang!

Vi har snakket om det lenge. Helt siden i fjor høst. "Vi" vil si en del av de mest trofaste sliterne på miljøtreningsa som foregår hver onsdag.

Lørdag 16. september klokka 10.00. møttes fem stykker av oss ved Synnåsen i Øverbygda for å starte sporttrenings. To hadde flere år med viltsporttrenings bak seg, en hadde så vidt fått litt innledende trening og to var ferske. Sporene ble tilrettelagt for den enkelte og alle hadde en veldig god dag - og det ga tydeligvis mersmak.

Lordag 7. oktober møtte syv stykker, fire fra første trenings og tre nye. To av de sistnevnte hadde gått spor før, så kun en ekvipasje trengte grunninstruksjon. Dette var moro!

Utover høsten har vi hatt åtte treningsøkter. Noen har bare vært innom og "lukket" på aktivitetene, men fire stykk har trofast møtt opp. Etter at snøen kom, har vi gått over til feltsøk og en har trent rundering. Terrenget som har vært i bruk er Myråsen/skytterbanen i Øverbygda, Ausa og området båthavna - Årsøya.

De iherdige og ivrige deltakerne er Elin m/Scott (border collie), Gustaf m/Xandy (riesenschnauzer), Stig m/Tani (akita inu) og undertegnede m/lita (cocker spaniel). Stig og delvis undertegnede har fungert som instruktører.

De som har vært innom - og som vi meget gjerne ser mer til - er Anne-Mari m/Dixi (schäfer), May Britt m/Bell (pointer), Jan Inge m/Tex (schäfer), Geir m/Sack (schäfer) og Ingvild og Jonny m/Mira (schäfer).

Siste økta før jul var søndag 10. desember. Det er mulig vi tar ei i mellomjula også - ribbefettet trenger sikkert å forbrennes. På nyåret starter vi på ny frisk - blir det mye snø, trener vi lavine-søk eller lignende. Dette er morro både for hund og fører. Vi har til og med planer om å få i svartkjelle til kaffekoking!

Alle som har lyst er velkommen. Husk - det finnes ikke dårlig vær, bare dårlige klær.

En liten forklaring på hva det hele går ut på:

SPOR

Lagt i variert terrenget med økende lengde, antall vinkler og alder (opp

til 2 timer) etter som hundens ferdigheter øker. Starter med figurant i enden, senere en gjenstand (apportbukk). Målet er at hunden skal finne flere små gjenstander (pinne, lærbitar, ol.) som blir lagt ut i løpet av sporet. Disse skal apporteres og avleveres til eier før hunden går videre. Det er lurt at hunden kjenner til tingene som legges ut under opplæringen. Senere skal man legge ut mindre, ukjente apporter. Sporet avsluttes med apportbukk i enden. Før start blir hunden kledd sporsle og den føres i lang line.

FELT

Et område på ca. 20 x 20 meter blir tråkka over - omtrent som man stopper strømper. Gjenstander av forskjellig slag (hanske, ball, pinne, lærbitar ol.) blir spredd godt ut i feltet - det er viktig å få hunden til å søke ut i alle hjørner. Det hele får ligge minst en time for å få ut overvær og for at tingene som er lagt ut skal få gi fra seg egenlukt. Hundens blir sluppet løs ut i feltet og man jobber imot vinden for å nyttiggjøre seg overværet fra gjenstandene. Fører holder seg i ytterkant og kan dirigere hunden derfra. Som i sporet er det lurt å legge ut kjente ting i starten for så siden å gå over til mindre, ukjente gjenstander.

RUNDERING

Her må vi ha hjelp fra minst en figurant. Vi kan tenke oss at hundefører går langs en sti. Øvelsen går ut på å sende hunden ut slik at den

søker over terrenget i sløyfer, først på den ene siden av stien, så på den andre. Det jobbes mot vinden slik at hunden får hjelp av overvær fra figuranten. Hundens markerer funn enten ved å ta såkalt standhals ved figuranten eller ved å apportere et bringkoppel og løpe tilbake til hundetrener for så å føre denne tilbake til funnet.

Dette var en svært forenklet forklaring på rundering. Øvelsen innbefatter en hel del ferdigheter som må trenes inn på forhånd. Skal hunden markere med standhals, må den kunne å halse på kommando. Skal den varsle funn ved hjelp av bringkoppel, må dette læres inn først. Et bringkoppel er ei lærpølse som henges i hundens halsbånd slik at hunden kan slenge det opp og bite i det for så å "bringe" det tilbake til fører.

Å trenere bruks med hunden er en fin aktivitet for både eier og dyr. Det blir en utfordring for hundeføreren å få hunden til å skjonne hva den skal gjøre. Samtidig får hunden brukt hodet såvel som bena når de forskjellige øvelsene skal gjennomføres. Så jeg oppfordrer nok en gang alle som har lyst - hiv dere med!

RESPEKTER MEG

For bedre å kunne forstå hundens innstilling til "flokken" - det vil si oss tobente som bor under samme tak som den, studerer vi ulven. Selv om ulvens levevilkår skiller seg vedig mye fra tamhundens, så har de en ting felles: de lever i en relasjon med andre individer.

Ulver har ikke noe behov for å styre og sette opp regler for sine likemann. Dersom en ulv skulle ønske å grave opp en sopp ville ikke en annen komme rusende og stanse den for å redde plenen. Og en ulv som bjeffer på et ekorn som sitter i et tre risikerer heller ikke å bli skjelt huden full for at den forstyrrer naboen. Noe som derimot er meget viktig i ulveflokkene er å respektere den som står høyere på rangstigen enn den selv. Det vil kort og godt si: "å vise den som har høyere rang respekt". Verre er det ikke. De høflighetsreglene hunder har seg imellom skiller seg lite fra de vi praktiserer mot hverandre: å ta hensyn til våre medmennesker. Vi oppdrar våre barn til å oppføre seg nogenlunde høflig, men merkelig nok tror vi ikke at våre hunder er så intelligente at de kan vise oss hensyn.

Å skubbe er uforskammet

I løpet av en spasertur med flere hunder vil to av dem snart finne hverandre og begynne å leke. De

jager, hopper, dytter og biter hverandre i leken. Men nåde den som i lekens "hete" er så uheldig å puffe til en eldre hund som ikke deltar i leken, men går rundt og snuser for seg selv. Slike uhell gjentar seg ikke ettersom de ofte resulterer i en tydelig advarsel fra den eldre.

Hvordan oppfører vi mennesker oss i en lignende situasjon? Skulle vi komme til å knuffe til et annet menneske, har vi som regel mulighet til å be om unnskyldning. Vi lærer til og med våre barn å vise hensyn og ikke dytte andre. Men når hunden løper inn i knehasene våre så vi nesten faller, er vi utrolig storsinnede og tolerante. "Hopsann, lille venn!"

Dersom to hunder leker med hverandre, har vi full forståelse for at hundene innimellom løper på oss i lekens hete. Med den farten unge hunder har når de leker, skulle selv vi umulig ha kunnet vite for en person som hadde gått foran oss. På samme måten tar vi det som en selvfølge at en hund ikke kan forstå at den lange pinnen den går å sleper på, kommer til å treffe oss i knehasene når den passerer. Men prøv hunden din. Marker tydelig hva du mener neste gang den gjør et slikt fellningsforsøk. Sannsynligvis vil den senere ta en større bue for å unngå å puffe til deg når den

skal forbi.

Det er forbudt å trenge seg fram

Når en hund trenger seg forbi en eldre hund i en smal passasje oppfører den seg uforskammet. Det kan medføre at den eldre mister balansen. Å falle er neppe like skadelig for en eldre hund som det er for et eldre menneske, men det er meget ydmykende for en hund å falle overende. En korrekt oppførsel for en hund i en smal passage som en døråpning, en smal trapp o.l. er at den ranglave lar den eldre passere først. Er det noen som kjenner seg igjen?

Hilseseremonien

Hunder kan så absolutt betegnes som høflige. Se på den unge hunden når den under lufteturen møter en eldre hund den allerede kjenner. Glad løper den yngre i stor fart mot den eldre. Men noen meter før den når fram, senker den yngre farten kraftig og nærmer seg den eldre i ydmyk, nedhuket stilling med lav, logrende hale og tilbakestrøkne ører.

En ung hund som ruser fram og hopper opp mot en eldre får snart føle at en slik taktløs oppførsel ikke blir tolerert.

En slik oppfatning kan vi uten tvil si oss enig i. Hvordan ville du ha reagert dersom barnet ditt skulle ha hilst på gjestene ved å si "Hei" og deretter bokse dem i magen? Men

hvordan reagerer du når hunden din hilser ved å hoppe opp og "bokse" gjesten i magen? Og ikke minst, hvordan ser det ut når du selv kommer hjem? Sannsynligvis møtes også vi av en hund som glad til sinns hopper opp og vil hilse på oss.

Hunden hopper for å komme opp og slikke oss i munnvikene, det har vi selvfølgelig lest om i hundeboken. Det er en måte å vise sin ranglavhet i forhold til et annet individ. Av den grunn bruker mange erfarte hundefolk å sette seg ned på huk slik at hunden får komme til for å slikke uten å behøve å hoppe opp. Ikke sjeldent resulterer en slik hundevennlig oppførsel i "snusleppe" eller knuste brilleglass. For hvor ofte krever vi at hunden skal ta det rolig og være forsiktig når den skal slikke oss? Noe vi egentlig absolutt kan kreve av hunden. Slikkingen er jo en gest som skal vise underdanighet og av den grunn bør det ikke være en brysk og klossete handling.

Uansett hvor stor avstand det er mellom hundene når de først får øye på hverandre, så løper de ikke inn i hverandre når de skal hilse. Den siste meteren fram sakner de farten kraftig og beveger seg henholdsvis med verdighet eller underdanighet. På den måten rekker de å registrere hverandres signaler for dermed å unngå en konflikt. Derfor er det ingen grunn til at hunden ute skal tilates å hilse på oss ved å komme rusende i full fart og

bremse ved å lande på oss. Men så lenge vi ikke opponerer mot det, men heller belønner oppførselen ved å le og ta imot hunden lærer den ikke å forandre på sin atferd.

Holdninger

Hvordan oppfører den eldre hunden seg i et møte med en valp? De fleste hunder liker valper. Til tross for dette gjør de seg ikke små, tverrtimot, de står vanligvis oppreist, har høy (om enn glad) haleføring og hilser snarere nådig på den lille. De synes møtet er trivelig, men de viser ved hjelp av sitt kroppsspråk at de venter seg respekt fra ung-hunden. Hvordan oppfører vi oss når vi møter en fremmed valp? Jo, vi setter oss på huk og gjør oss så små og ufarlige som mulig. Vi ler oppmuntrende mot valpen som hopper opp i ansiktet på oss. Og selv om valpen slikker så intenst at den faktisk biter er det få mennesker som sier ifra.

De fleste er faktisk mindre tollerante mot sin egen art. Skulle et lite barn oppføre seg så klosset som valpen gjorde så sier vi vanligvis ifra.

På et kurs for noen år siden traff jeg en ung flatcoated retriever hann. Som de fleste "flaten" elsket han mennesker og andre hunder. Men han var meget bardus i sin måte å hilse på. En eldre goldenhanne ble veldig irritert av alle de innsmigrende "smokkene" han fikk når "flaten" skulle slikke ham i

munnvikene. Først forsøkte han vennlig å fortelle unghunden at han ikke likte denne oppførselen. Han stivnet i kroppen og hevet halen og hodet. Men "flaten" var så fortapt i sin egen hilsning at han ikke reagerte på det galdene "sa". Goldenhannen markerte da tydlige-re ved å murre lavt. Da ikke en gang det hjalp, kastet han seg heftig over den andre og stod knurrende over den unge hannen til denne hadde roet seg ned. Da ung-hannen rett etter fikk lov å reise seg opp var det en betydelig mer ydmyk og forsiktig hund som prøvde å bli venner med den eldre.

Selv vi får si ifra når vår egen hund hilser alt for klosset på oss eller våre venner. Først når hunden oppfører seg såpass forsiktig at det til og med er hyggelig for oss, skal vi vennlig, men rolig og avmålt besvare hilsningen.

Tyveri

En ung hund som helt uten blygsel kjører nesen ned i en eldre hund sin matskål når denne står og spiser, gjør sjeldent denne manøveren om igjen. At hunder protesterer kraftig mot at en annen hund forsøker å stjele mat fra dem, vet vi selvfølgelig godt. Til tross for dette reagerer vi ikke nevneverdig når vi må redde brødkiva unna en glupsk hundekjeft når vi har piknik i det grønne. Vi er forståelsesfulle - hunden er jo ikke vant med at vår mat befinner seg på dens nivå.

Det er nesten som om vi ikke vil forstå at hunden tester oss og tar en skikkelig "spansk" en. Samme type test gjør hunden når den hopper og nafser etter kakefatet som vi bærer inn til TV-rommet. Og hvorfor skulle hunden slutte med denne for den suksessfulle atferden der-som vi ikke reagerer.

Kamp om gjenstander

De fleste hundeeiere vet at de ikke skal kaste baller, pinner o.l. til to hunder som ikke kjenner hverandre godt. Risiko-en er stor for at de skal begynne å krangle om gjenstanden.

Men hva gjør du når hunden er så ivrig etter å få tak i tinget du holder i hånden at den hopper, krafset eller til og med presterer å bite og skade deg? Gjør du som de fleste - prøver å gjemme gjenstanden i lommen, innenfor jakken eller . . . ?

Seksualitet

Det finnes flere situasjoner der du bør kreve at hunden viser respekt for deg. I ulveflokkene er det livsviktig at det bare er foreldreparet som parer seg ettersom innavl el-lers kommer til å utrydde flokken.

Har du tenkt over hva som skjer dersom en ung hann oppvarter en løpetidstispe i parken når en ranghøyere hann er i nærheten? Sannsynligvis kommer den ranghøyre til å jage bort den andre eller så blir det bråk. Så hvorfor skulle du tillate at din hannhund oppvarter andre tisper rett foran øynene på deg?

Hvorfor skulle han få engasjere seg i noe som bare er forbeholdt de som har høyest rang i flokken?

Marker tydelig for hanhunden din at løpetidstisper ikke er hans områ-de. Hunder som uler, bjeffer, ikke spiser o.l. fordi det finnes en tispe med løpetid i nærheten er hunder som ikke helt har klart for seg hvilken posisjon han har i "flokk'en". Å lære hanhunden at den ikke skal bry seg når naboen tispe har løpetid er vanskelig. Det er bedre å se på hele forholdet mellom deg og hunden og trenere forebyggende slik at dere er bedre rustet når nes-te periode kommer.

Få regler men mye respekt

En ulv trenger ikke å lære seg så mange regler, men den må tidlig lære seg hvor viktig det er å respektere de ranghøye i flokken. For våre hunder er det ofte om-vendt. Vi lærer dem diverse ulike regler, men glemmer helt at vi skulle kunne kreve av dem at de skal vise oss respekt og ta hensyn.

Egentlig er det kanskje ikke så rart at mange har problemer med hun-der som gir blaffen i å lyde dem. Dersom hundeeieren ikke forventer at hunden skal vise han/henne respekt i hverdagslivet, hvorfor skulle da hunden gjøre det i en krisesituasjon når hunden vil gjøre det mot-satte av hva føreren ønsker?

Dressurkurs, høsten -95

- av Wenche R. Krogstad -

Interessen for dressurkurs har vært stor det siste året. Derfor var det også aktuelt å arrangere et i høst. Høsten -94 erfarte vi at frafallet av deltakere ble stort da vi passerte 1. oktober. Dette bunner antagelig i kaldere vær og mørkere kvelder.

For å unngå dette i år, startet vi allerede mandag 21. august og hadde to kurskvelder pr. uke. Alt i alt ble det elleve kvelder, halvparten av dem gikk sammen med miljøtreninga.

Seks ekvipasjer møtte opp for å tildegne seg de grunnleggende momenterne i såkalt lydighet. For å tilpasse oss til at hele tre av hundene var meget unge, slo vi ned på kravene. Vi la opp treninga som en kombinasjon av innlæring av ferdigheter og valpe/miljøtrening. Grunnleggende momenter var innkalling, sitt og bli sittende og dekk, bli liggende. Den kanskje mest krevende øvelsen for de yngste var å gå pent - eller "gå på plass" som det heter. Dette krever god kontakt med fører, og det er utrolig vanskelig når det er andre hunder til stede. Derfor øvde vi mye på at hundene skulle være rolige og koncentrerte selv med potensielle lekekamerater foran og bak. Dessuten trente vi mye på kontakten mellom hund og eier - et meget vesentlig moment

for all videre trening.

Det som er morsomt ved slike kurs, er at framgangen for enkelte fra de starter til de er ferdige er så stor. En av ekvipasjene kunne nok med litt finpuss ha greid appellmerket. De yngste tok dette dressurkursset som en forberedelse og annonserte at de kommer sterkere igjen på kurs til våren. Vi ønsker dem velkommen tilbake!

Viktig for alle - og ikke minst for valper og unghunder - er at de får delta på en eller annen form for miljøtrening der de får lære å oppføre seg "høflig" både mot folk og andre hunder. Så derfor - inntil vår, barmark og nytt dressurkurs opprinner - møt på miljøtreninga som går hver onsdag kl. 18.00.

Deltakere på høstkurs -95 var: Anne-Mari Bårdsgård m/Dixi (schäfer), Ove Egil Uthus m/Pamina (schäfer), Kari Kirkvold m/? (samo-jed), Else May Engen m/Clapton (irsk settar) Marit Kjøren m/Børre (berner sennen) og May Britt Sørmo m/Bell (pointer).

FAMILIETUR

- av Wenche R. Krogstad -

Sol fra blå himmel, svalende vind fra sør og god septembervarme. Bedre kan det ikke bli når dagen for den planlagte familieturen opprandt, søndag 17. september. Målet i år var Thorill og Jarle Sørflakne sin voll i Flora, nærmere bestemt Kløftvollen.

Turen gikk langs en gammel seterveg. Terrenget var variert og passe kupert med mange fine hvileplasser underveis for små skrotter. Da vi fant ei lita tjønn like før vollen, var dagen perfekt også for de mest pasjonerte badefrukene blandt de firbente. Målet åpenbarte seg som litt av en idyll, og da var vi alle skjønt enige om at dette var en flott tur og at de andre medlemmene i STBK var passe . . . som ikke hadde blitt med.

De som nøt denne flotte høstdagen sammen var Thorill (vertinne) m/Lisa, Grethe m/Sally og Silje m/Siriko, Camilla, Elise, Debbie og Gustaf Spets m/Xandy og undertegnede m/Lita.

SYMPTOMER PÅ SYKDOM

Spesielle sykdomssymptomer

Hud og hårlag

Huden er kroppens største organ og har flere viktige funksjoner. Pelsen beskytter huden, men samtidig medfører den at vi vanskeligere kan se forandringer i huden. Det er viktig at eieren steller hundens pels godt. Dette gjelder i særdeleshet langhårede hunder og hunder med tett og kraftig pels. Tett og kraftig pels som ikke vaskes og børstes regelmessig kan forårsake problemer. I tillegg til kløe og de sår og irritasjoner dette kan medføre, ser man av og til områder hvor pelsen faller av. Fuktighet kan svekke huden og gi grobunn for bakterier. Unormal røyting eller en matt og utrivelig pels kan både skyldes en generell sykdomstilstand eller en ikke optimal føring. Tilskudd i føret av fett og av og til B- og E-vitaminer kan gi gode resultater. God pelspleie er uansett viktig for å få gode forhold i huden. Hårløse partier uten at hunden viser tegn på ubehag i form av kløe, skyldes oftest hormonelle sykdommer. I slike tilfeller er det lite eier selv kan gjøre ut over å oppsøke dyrlege.

Kløe er et vanlig symptom på sykdom i huden. Det er mange årsak-

er til at en hund klør, og det er som oftest nødvendig med et besøk hos veterinæren. Lus er en diagnose eieren selv kan stille på en kløende hund dersom han finner lus eller egg i pelsen. Kløingen medfører at mange sykdomstilstander i huden vil fortone seg likt. Hudens vil etterhvert bære preg av skadene forårsaket av selve kløingen.

Kuttsår eller bittsår bør undersøkes av dyrlege så raskt som mulig. Ferske sår er enklere å behandle enn gamle sår. Sprikende sår bør syes. Dersom det blir nødvendig å sy et sår eldre enn 1 dag, må det lages friske sårkanter og det er ofte vanskelig å unngå infeksjon i såret.

Ved overflatiske sår, f.eks. mindre skrubbsår eller små bittsår er det viktig at sårene renses. Lys og luft er gunstig for sårhelingen. Hårene rundt såret fjernes og det viktigste er å unngå at hunden slikker. Mange hevder at hunden ved å slikke rengjør såret, og at dette er gunstig for såret. Dette er galt! Det hunden oppnår med denne "behandlingen" er at bakterier tilføres såret, fuktigheten gir gode vekstvilkår for bakteriene og slikkingen skader normal hud rundt såret slik at dette blir større. Halskrage er som oftest helt nødvendig for å unngå at hunden kommer til såret.

Skader eller smerter i potene eller klørne vil vises i form av halting. Kuttsår og ferske sår på poter eller klør heles absolutt best etter behandling hos dyrlege. Dersom dette ikke lar seg gjøre må sårene stelles som nevnt over og det kan dekkes til med en bandasje. Hundens må forhindres fra å slikke. Skadede klør må ofte fjernes for å få et godt resultat. Ved å holde klørne korte unngås mange kloskader. Smerter i tilslutning til pote/klør kan være betennelser, f.eks. i negleroten. Dette og fremmedlegemer i potene må behandles av dyrlege. Korte negler og godt stell av potene vil ute lukke mange plager for hunden. Bruk av potesalver kan være et fint hjelpemiddel for sprukne poter. Nye underlag kan medføre stor slitasje på myke poter, men en gradvis tilvenning forhindrer som oftest dette problemet.

Skjelettet

Det er mange sykdommer som forekommer i hundens skjelett. Det er viktig å være klar over at en hund begynner ikke å halte med mindre den har vondt. Dersom haltheten varer i flere dager bør dyrlege oppsøkes.

Øyet

Øyet ligger i øyenhulen og er beskyttet av øyelokkene. I tillegg til det øvre og det nedre øyelokk har hunden et tredje øyelokk, som kalles blinkhinnen. Dette sees ofte som en liten trekant som dekker øyet i øyevinkelen mot nesen. Hos

hunder som er dehydrerte (for lite væske i kroppen) kan større deler av blinkhinnen bli synlig.

Renning fra øynene sees ofte hos hund. Endel raser plages av at klar væske renner fra øynene, noe som hos lyse hunder forårsaker misfarging av pelsen under øynene. Dette skyldes trange eller tette tårekanner. Tårene fjernes ikke fra øyet på normal måte og det renner over. Dette er et problem som det ofte er vanskelig å bli kvitt. Hundens bør undersøkes hos veterinær, men senere blir ofte behandlingen å holde området rundt øynene rent. Dersom det kommer gulgrønt puss fra hundens øyne er det tegn på en infeksjon. Det er viktig med renhold, f.eks. kan man skylle øynene med øyebadevann og fjerne pusset jevnlig. Som regel må slike infeksjoner behandles av dyrlegen.

Øynene er sårbare organer og det er viktig at de ved sykdomssymptomer blir undersøkt av dyrlege. Dersom hunden kniper, viser andre tegn på smerte eller eier kan se forandringer på øynene, er det viktig at dyrlegen oppsøkes raskt. Blindhet kan bli en uønsket konsekvens av for sen behandling.

Øret

Hørselen er en av hundens best utviklete sanser. Lyden fanges opp av ørelappen og ledes ned i øregangen. Denne er hos hund lang og bøyer seg omtrent midtveis. Innerst i øregangen ligger trommehinnen.

som skiller det ytre øret og mellomøret. I mellomøret finner vi de tre øreknoklene: stigbøylen, hammeren og ambolten. I tillegg ligger balanseorganet i mellomøret.

Hundeeieren bør jevnlig sjekke hundens øre. Det er normalt at det produseres små mengder lysebrun voks. Det er ingen grunn til stadig å vaske en hunds ører dersom det ikke er noen symptomer på sykdom. Ofte vil unødig vask føre til irritasjon og kløe som sekundært kan påføre hunden ørebettelle. Dersom det samler seg voks på innsiden av ørelappen, kan eieren med en fuktet bomullsdott på fingeren tørke innsiden av ørelappen og så langt ned i ørekanalen man kommer med fingeren. Eieren selv skal ikke bruke ørepinner eller andre tynne instrumenter ned i hundens øre. De første tegn på ørebettelle er ofte en forøket voksproduksjon og en stram, ubehagelig lukt fra øret. I de fleste tilfellene vil hunden i tillegg vise ubehag ved at den klør seg ved øret eller piper når øret berøres. Dyrelege bør da kontaktes slik at ørekanalen kan rengjøres og behandling iverksettes. Behandling med øredråper uten forutgående undersøkelse og rengjøring er uheldig.

Anatomiske forhold virker på endel hunderaser disponerende for øreproblemer. Tunge, hengende ørelapper fører til forårsaker til forhold i ørekanalen. Valpekjøper bør få med gode råd og erfaringer fra oppdretter slik at de selv kan for-

søke å unngå problemer. Et annet anatomisk forhold som disponerer for ørebettelle er hårvekst i ørene. På de raser hvor dette forekommer må eieren jevnlig nappe ut hårene. Hyppigheten vil avhenge av hårveksten.

Tennene

Hunden stammer fra ulven som er et rovdyr og mange hundeeiere har derfor problemer med å forstå nødvendigheten av renhold i hundens munnhule. Ulvene og våre hunder spiser helt forskjellig før og hundens tennere blir brukt mindre enn ulvens. Munnhulens bakterieflora og spytts sammensetning vil for endel hunder forårsake større eller mindre grad av belegg på tennene. Tannsten er et belegg som vi kan se på tannens emalje og det legger seg først i overgangen mellom tannkjøtt og tann. Små mengder trenger ikke ha stor betydning, men forårsaker oftest en lokal irritasjon i tannkjøttet. Med tannpuss eller ved jevnlig å gni tennene med en bomullsdott fuktet i hydrogenperoksyd 3% vil dette kunne holdes i sjakk. Tyggeben eller liknende er fint for munnhygienen. Det er ikke uvanlig at hunder motsetter seg tannpuss, men ved å venne valpen til det går det vanligvis uten større problemer. Små mengder tannsten lar seg relativt lett fjerne med neglen, blir det mye må dyrleggen fjerne belegget. Dette er også viktig av hensyn til tannkjøttet. Vi ser ofte at det danner seg større eller mindre lommer under tann-

kjøttet der store belegninger har ligget. Tannsten kan være en av flere årsaker til dårlig ånde hos hund. Løse tenner og tennere som faller ut er en vanlig konsekvens av mye tannsten.

Sår og betennelse i tannkjøttet sees selv om det ikke er problemer med tannsten. Vond lukt fra munnen og spiseproblemer er symptomer eieren ser. I slike tilfeller er et dyrebesøk nødvendig.

Avslutning

Som det går fram av denne artikkelen er det mange forskjellige symptomer som vises ved sykdom. Det er viktig at hver enkelt hundeeier gjør seg kjent med hva som er normalt for sin egen hund og dermed vil unormale tilstander lettere kunne tas ut. Dersom valpekjøper tidlig starter med å stelle hunden: børste/gre, klippe klør, se på poter, se på tenner osv vil hunden bli lettere å håndtere senere.

Melding fra Norsk Kennel Klub

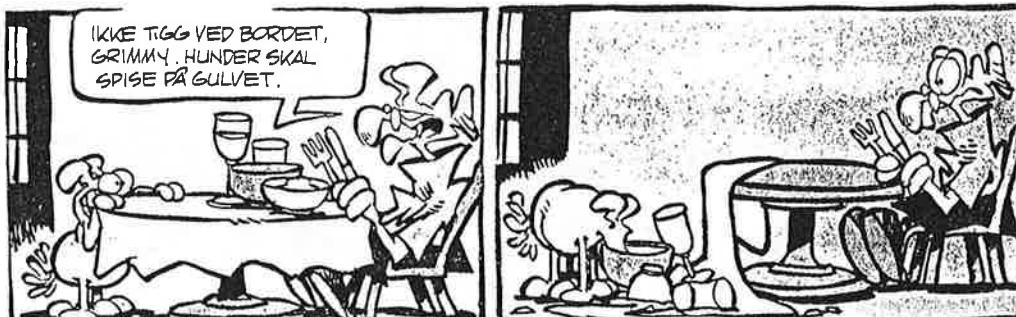
For å lette problemet med "ukjente" hunder på utstilling ved bruk av bl.a. "DogBase", har Norsk Kennel Klubs Hovedstyre, i møte nr. VII/95 - den 6. juli 1995, vedtatt å føre hunder importert fra Sverige, Finland og Danmark, i Norsk Kennel Klubs hunderegister.

Hunden vil da bli innført med hundeeiers navn og adresse, registreringsnummer og navn på hunden, mors og fars registreringsnummer og navn og oppdretters navn.

Vi ber derfor om hjelp til å oppfordre norske hundeeiere med svensk-, finsk- eller dansk registreringsbevis til å tilstille Norsk Kennel Klub en kopi av nevnte bevis.

Ordningen gjøres kostnadsfritt for hundeeier og opprinnelig registreringsbevis beholdes.

Vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB

Planer framover

Miljøtreninga

fortsetter hver onsdag kl. 18.00. også i 1996. Oppmøteplass de første månedene er i bakgården bak Selbu E-verk/lensmannen. Plassen er valgt til vintertreninga, da det er mye lunere her enn på Teigen. Flytting tilbake til Teigen vil bli annonseret i Selbyggen.

Vi trener som før litt vanlig lydighet, hundenes oppførsel mot hverandre, annen problematferd, valpetrening o.s.v. Dersom eierne har spesielle ønsker, er det fritt fram. Vi tilpasser oss selvfølgelig til den enkeltes behov og interesser så langt det lar seg gjøre.

Vi trener ikke "møljeslipp", men den som vil kan være igjen etter den vanlige økta og slippe hundene sine sammen for lek. Det er ikke ideelt å ha frilek på samme plassen som vi trener mer strukturert, da hundene kan få problemer med koncentrasjonen på steder der de har opplevd "hæla i taket". Så finn gjerne et jorde el.lign. Et krav er at hundene er under kontroll slik at de ikke skremmer tilfeldige forbipasserende.

Brukshund-treninga

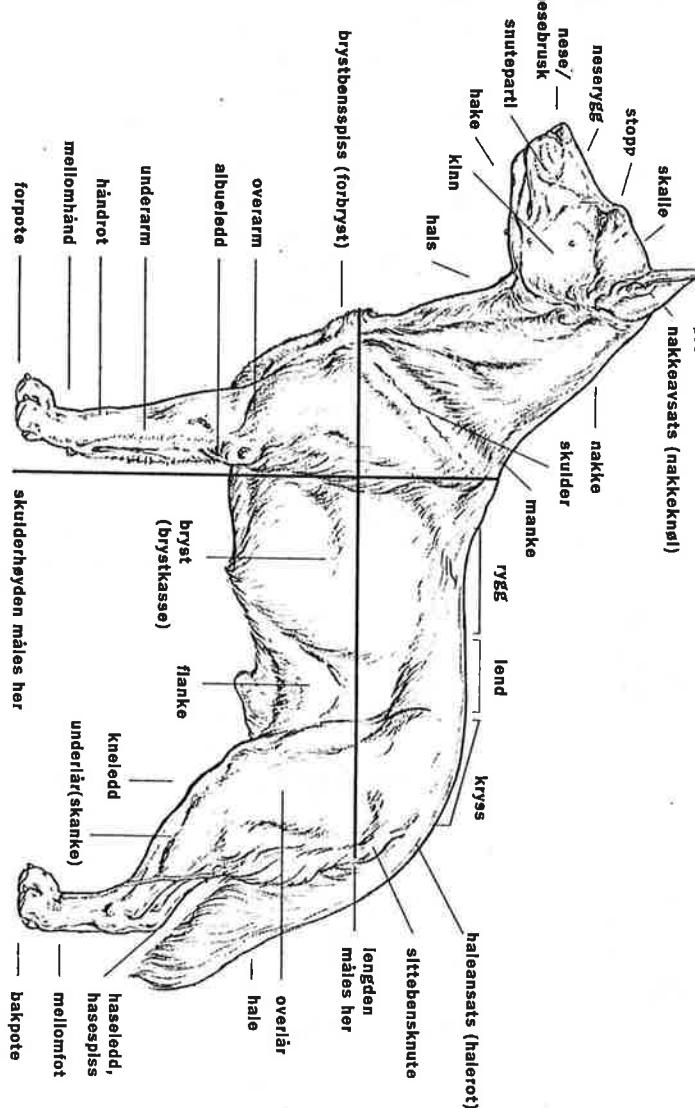
avtales fra gang til gang, enten på onsdagstreninga, på brukstreninga eller over telefon. Vi har planer om å jobbe i hele vinter, med større eller mindre opphold imellom og selvsagt tilpasset vær og føreforhold.

Årsmøtet

holdes på Selbu videregående skole fredag 23. februar kl. 19.00. Årsmøtesaker må være klubben v/Grethe M. Nykelmo i hende innen 9. februar.

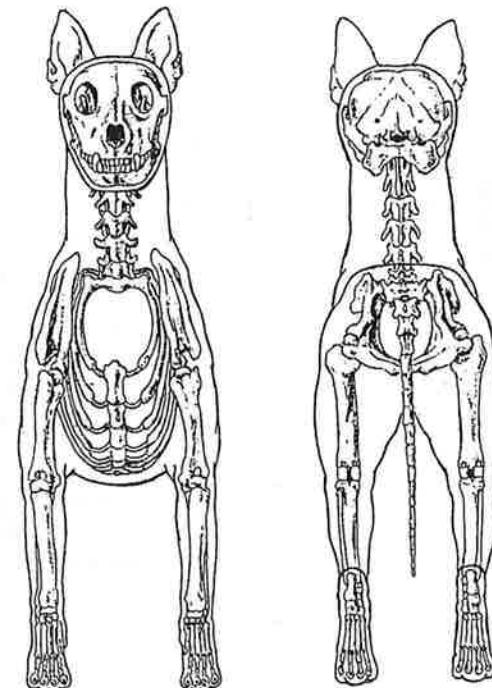
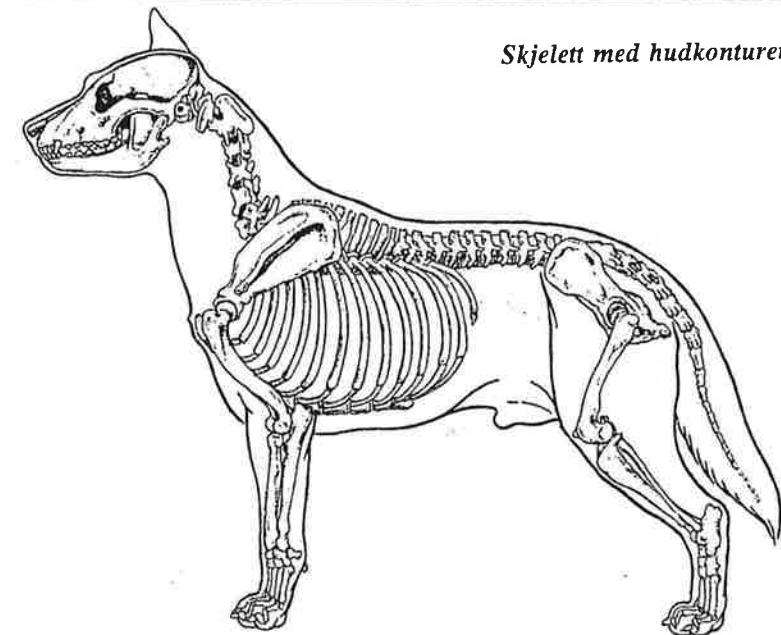
Som i fjord blir det servert varm mat, kaffe og kaker gratis. For å kunne beregne matmengden, vil vi gjerne ha påmelding til Tove Størseth, tlf.: 73 81 98 47 innen tirsdag 20. februar.

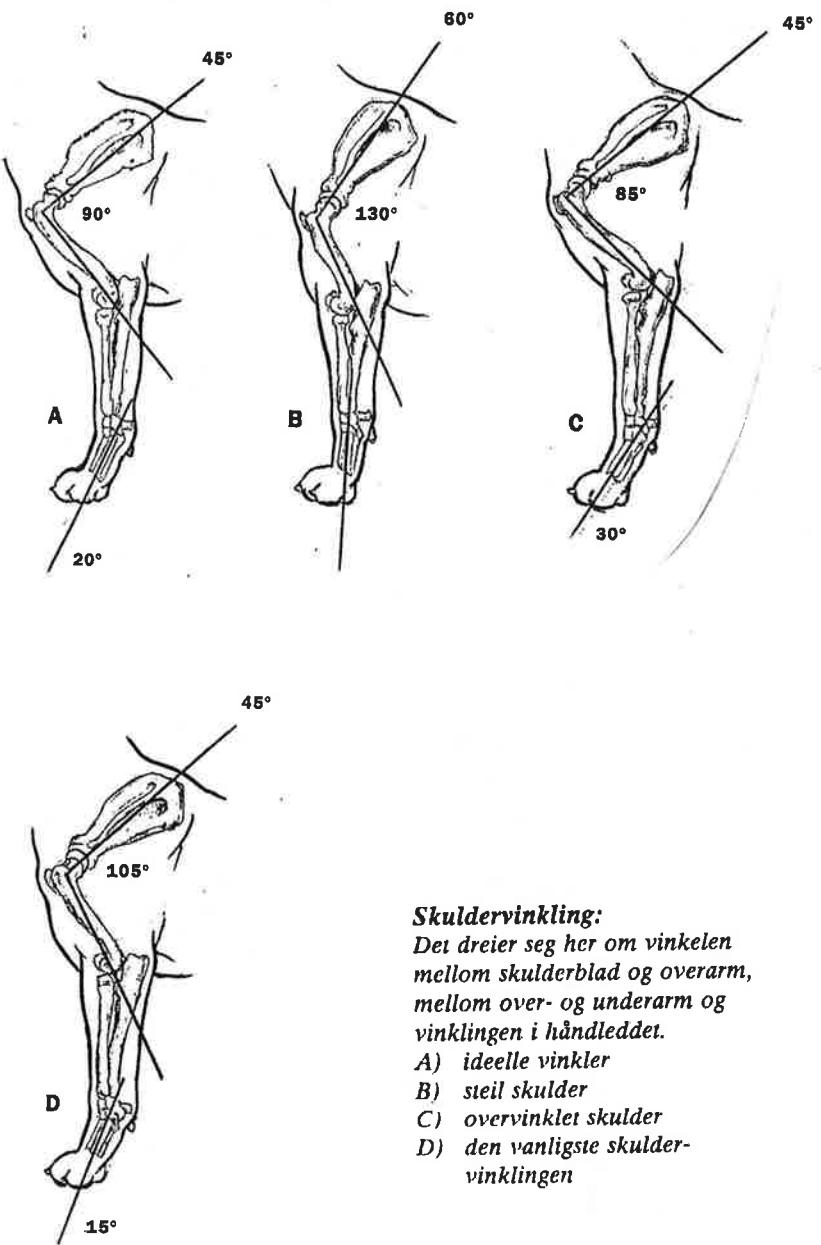
Kynologiske uttrykk

Hundens anatomi:
Navn på alle de forskjellige detaljene som til sammen danner hunden. Disse betegnelsene er det viktig å kjenne, da de ofte forekommer i hundebøkene standarder, i kynologiske litteratur, i samiale med oppdretter og andre hundeinteresserte samti dommerkritikker.

Skjelett med hudkonturer

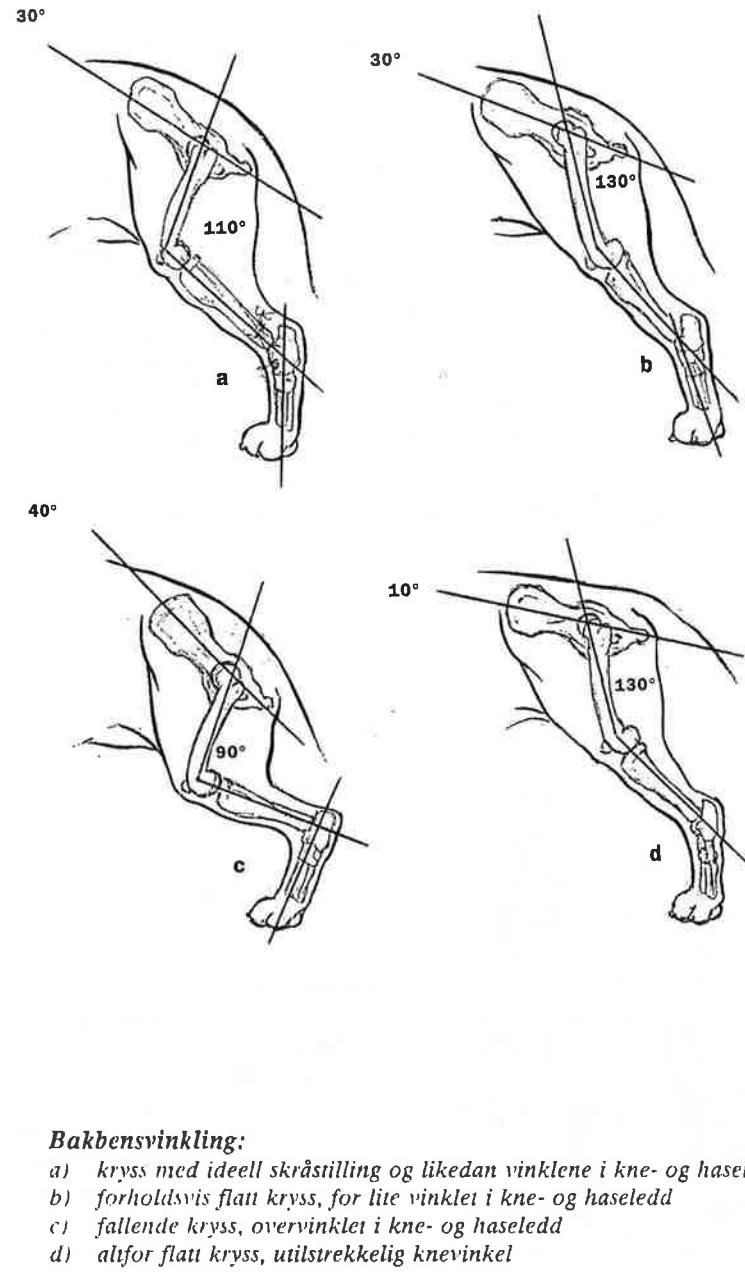

Skuldervinkling:

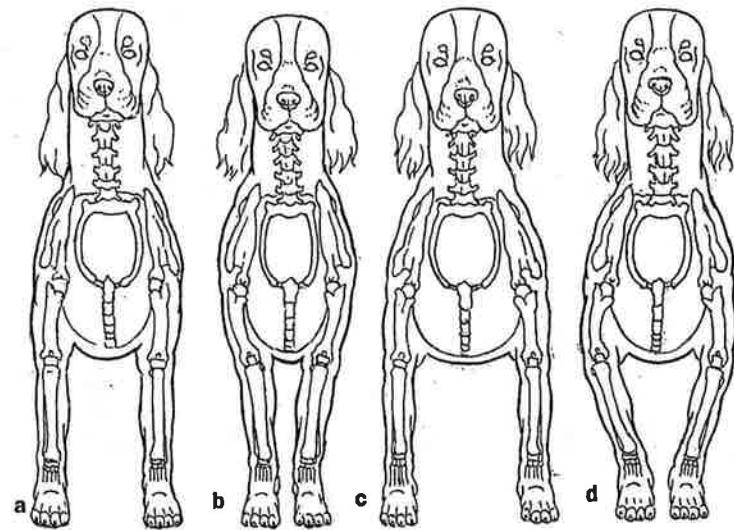
Det dreier seg her om vinkelen mellom skulderblad og overarm, mellom over- og underarm og vinklingen i håndleddet.

- A) ideelle vinkler
- B) steil skulder
- C) overvinklet skulder
- D) den vanligste skulder-vinklingen

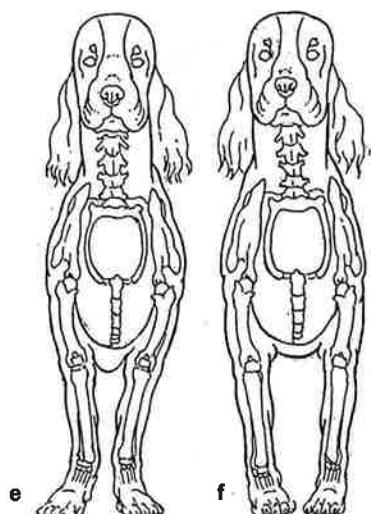
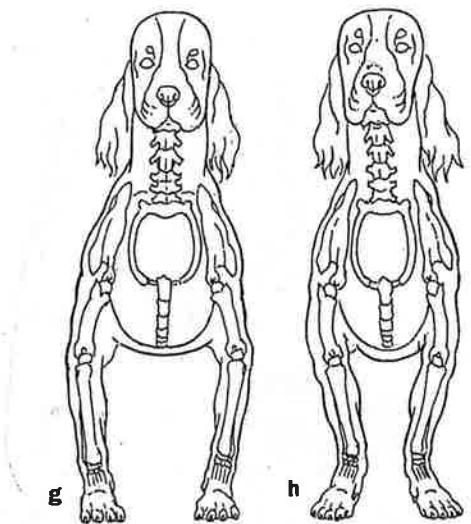

Bakbensvinkling:

- a) kryss med ideell skråstilling og likedan vinklene i kne- og haseledd
- b) forholdsvis flatt kryss, for lite vinklet i kne- og haseledd
- c) fallende kryss, overvinklet i kne- og haseledd
- d) altfor flatt kryss, utilstrekkelig kneveinkel

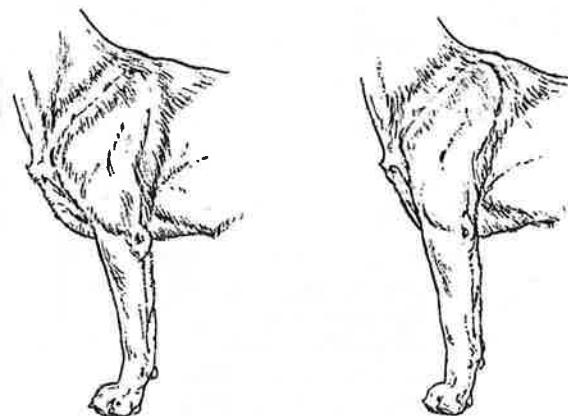

- g) løse albuer og noe innovervridde poter
h) lyreformet forstilling, rasetylisk for f.eks. basset artésien normand

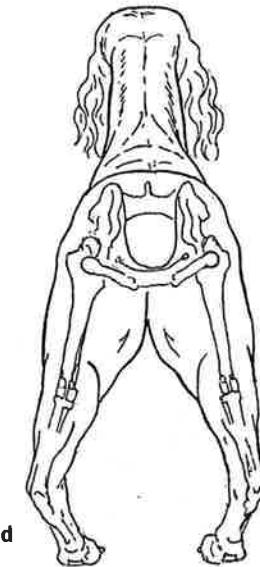
Forstillingen:

- normal forbensstilling, sterk og passe kraftig
- marktrang forstilling
- markvid forstilling
- løse albuer og marktrang forstilling med innovervridde håndledd
- "fransk" forstilling med svake mellomhender innovervridde forpoter
- innovervridde forpoter

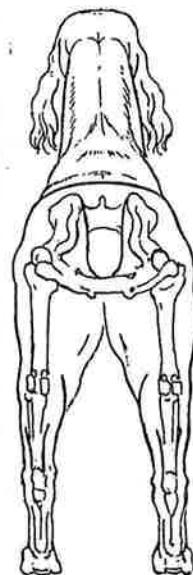

Forben og skuldre:

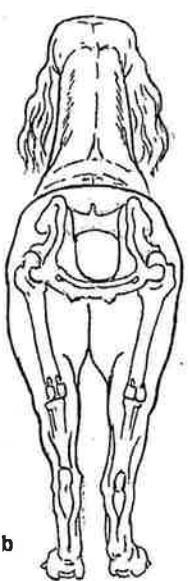
Til venstre en forstilling med godt tilbakelagte (skrådde) skuldre og gode vinkler. Forbena er godt plassert under kroppen. Til høyre steile (dårlig vinklede) skuldre og fremeskutt skulderparti. Forparten hviler ikke naturlig og funksjonelt på forbena.

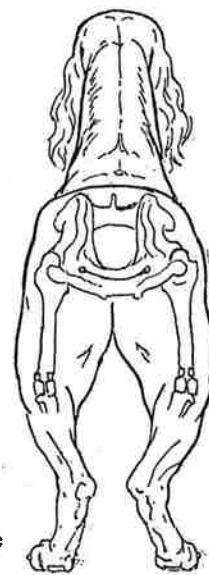
a

b

c

Bakbena:

- a) parallele og normale bakben som står støtt på marken
- b) trang bakbensstilling
- c) kuhaset bakbensstilling
- d) hjulbent bakbensstilling

RESULTATBØRS

Viltsporprøver

Norsk retrieverklubb, avd. Sør-Trøndelag, 19.-20. 08. -95.

Annie cocker sp. Vemund Melum
1. pr

Utstilling

Steinkjer Hundeklubb, 02. 09. -95

Galanthus Long Tall Sally grand danois Grethe M. Nykkelmo
1. AK - 2. VK

T.T.B.K., Charlottenlundhallen, 14.-15. 10. -95.

Bruborgs Xandy riesenschn. Gustaf Spets
1. UK - 2. UKK

Galanthus Long Tall Sally grand danois Grethe M. Nykkelmo
1. AK - 2. VK

Samojas Siriko japansk spiss. Silje Nykkelmo
1. UK - 2. UKK

Følgende materiell selges gjennom klubben:

Overtreksdress m/klubbmrk. på rygg
vindtett m/frottefør
burg/grønn/marine, str. S, M, L, XL kr. 700,-

Collegegenser m/klubbmrk. foran,
mørk rød, str. M, L, XL kr. 100,-

Klubbmerker, stoff
Klubbmerker, klister kr. 25,-
kr. 10,-

ÅRSMØTE

Fredag 23. februar 1996 kl. 19.00.
arrangerer vi årsmøte på Selbu videregående skole.

Tema:

Årsmøtesaker

Valg (alle blir forespurt på forhånd)
Varm mat, kaffe og kaker og hyggelig hundeprat
Video-opptak fra året som gikk

Årsmøtesaker inn til Grethe M. Nykkelmo innen 9. februar.

For å kunne beregne bevertningen (gratis), påmelding til
Tove Størseth, tlf.: 73 81 98 47 innen 20. februar.

Hjertelig velkommen!

Wenche

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**